

Hlas mládeže

Vydává občanské sdružení Dělnická mládež. Redaktoři: Jan MRÁZEK, Jakub SVOBODA. Grafika: Daniel BEJVL. Ročník IV., číslo páté. Adresa Hlasu mládeže: Dělnická mládež, Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6.

WEB a e-mail: hlas.delnickamladez.cz, hlas@delnickamladez.cz. Bankovní konto: 228 787 719 / 0300. Foto a reprodukce: Archiv Hlasu mládeže. Registrováno pod reg. č. MK ČR E 19540. Tento výtisk je zdarma.

Po 22 letech byla znovu slyšet touha po svobodě

Čeští nacionalisté mají za sebou jeden z nejuspěšnějších uskutečněných protestů proti vedení politických procesů v naší zemi. V nedaleké minulosti se uskutečnilo na různých místech už hodně demonstrací, které měly upozornit na totalitní praktiky současného režimu. Ať už spontánně jako reakce na zatýkání undergroundových hudebníků ve stylu hollywoodských filmů s po zuby ozbrojenou policií jednotkou, formou kreativních protestů anebo klasických plánovaných veřejných akcí. 17. listopad 2011 se rozhodně zařadil mezi ty nejzdařilejší akce, které bezesporu alespoň částečně splnily svůj účel.

Kariérní komunisté v řadách ODS, ČSSD a dalších stran žvaní o svobodě a demokracii, přičemž si za zády mnou ruce nad neustále silnějším omezování osobních svobod, rušením sociálních jstot apod. 22 let po Sametovém podvodu jsou lidé drženi přes rok na vazbě, protože vylepili „nevhodnou“ nálepku, soudně trestáni, když kritizují imigraci nebo jsou postihováni za zpěv nekorektních písní či držení transparentu. 22 let od pádu komunistického režimu máme znovu politické disidenty, vůči nimž jsou pod nejrůznějšími záminkami uplatňovány represivní tlaky. Tato fakta si stále spousta lidí nechce připustit a dál žije v iluzi svobody, která je tu ale dnes jen pro korektní a společensky se neangažující občany. To ale s proklamovanou demokracií nemá zhola nic společného. Právě proto je nutné, abychom hlasitě volali pravdu do světa, kdy jen to je možné.

Zdařilý průběh

Konečně se dostáváme k průběhu celé čtvrté akce. K 15té hodině, kdy měla akce začít, se scházejí na Jungmannovo náměstí aktivisté z mnoha koutů republiky, vyjádřit svoji solidaritu přijela dokonce i skupinka pronárodních aktivistů z Německa. Těm patří velké díky. Poděkování si zaslouží i občané ze

severočeského Varnsdorfu, kteří po sérii demonstrací v jejich městě, které jsme z principu podporovali, naopak přijel podpořit i naši akci v Praze i se svojí dobře viditelnou vlajkou. Beze zmínky nelze nechat ani velmi početnou skupinu aktivistů z Ostravska, kteří neváhali absolvovat dlouhou cestu prakticky přes celou republiku. Díky všem za aktivní podporu!

Už tradičně a v tento den opravdu příhodně byli přicházející lidé, kteří byli vyhodnoceni uniformovanými nebo i neuniformovanými policisty jako potenciální účastníci našeho protestu, ihned legitimováni a delší dobu zdržováni. Jak zrovna dnes typické!

Rkce, která začínala řečnickou částí, tak mohla být odstartována se zhruba čtvrt hodinovým zpožděním. V tu chvíli bylo složité odhadnout počet demonstrantů, kteří byli rozprostřeni po celé ploše náměstí. Naše shromáždění také zaujalo spoustu procházejících, kteří se se zájmem zastavovali a zpravidla ihned obdrželi i nějaký náš informační letáček.

Když později vyšel průvod, ukázalo se, že dav demonstrantů je opravdu početný, reálné v průvodu mohla jít asi pětistovka demonstrantů. To, že v médiích pravidelně podhodnocují naše počty, ještě neznamena, že i toto automaticky převzeme. Máme přeci vlastní hlavu a víme, co jsme viděli a slyšeli. To platí i v tomto ohledu.

Abychom se vrátili k povedené řečnické části, jako první vystoupil se svým tradičně kvalitním a obsahově plným projevem předseda Dělnické strany sociální spravedlnosti Tomáš Vandas. Z tristního stavu naší země vinil především kapitalistický systém, který si v ničím nezavádá s tím komunistickým. Nadpolitický a vůbec širší rámec shromáždění dodal nedávno propuštěný politický vězeň a předseda občanského sdružení K213 ing. Jiří Fiála. Ten se ve své řeči mj. ohrozoval proti nedemokratickému nálepkování nepohodlných: „Jestli je zde něčeho třeba a chybělo to v uplynulých 20 letech jednoznačného úpadku, pak je to vlasteneckví. Proto si nenechávejte tyto nálepky mlčky líbit.“ Třetím vystoupivším řečníkem byl výkonný místopředseda DSS Jiří Štěpánek. Po něm dostal slovo Patrick Fischer, pronárodním aktivista z již zmíněné skupinky kamarádů z Německa. Ve své řeči zdůrazňoval, že po letech nenávisti mezi našimi národy dnes dokážeme nalézt

společnou řeč. „Naši předci by na nás byli pyšní!“ Posledním, kdo promluvil ke zúčastněným, byl známý protikomunistický aktivista Jan Šinágl.

Poblouznění „antirasisté“

Právě účast a vzájemná podpora těchto známých občanských aktivistů je tím nejlepším důkazem o závažnosti novodobého fenoménu politických procesů, které postihují společensky aktivní nespokojence napříč celou společností. Jak absurdně potom působí tzv. antirasistické aktivity nejrůznějších pochybných spolků a nevládních organizací. Jednou z nich je právě tzv. iniciativa „Ne rasismu“, která svolala na stejný den do Prahy protidemonstraci.

Působí až směšně, jak tito paranoici vidí za vším možným i nemožným ten jejich bájný rasismus. Největším paradoxem je skutečnost, že právě tito „antirasisté“ svým paranoickým označováním všech za rasisty a neonacisty v důsledku právě tento rasismus pouze vyvolávají. Ono by asi pubertáky ve školách moc nefascinovalo to zakázané ovoce v podobě tzv. „neonacismu“, kdyby o něm neustále neslyšeli tato bláznivá varování. Od nás totiž nic takového neuslyší. My si chceme v době všeobecného úpadku pouze bránit svoji národní a kulturní identitu, nic víc, nic méně!

Samozvaní „antirasité“ na svém shromáždění nezůstali jen u primitivního osočování ideových protivníků. Neopomněli dnešní politicky vedené procesy oslavovat a žádat ještě tvrdší represe. Zkrátka paradoxy jejich jednání neznají mezí. Ti, kteří mluví o jakési rovnosti, by nejraději určité skupině obyvatelstva nedopřáli žádná práva. Přesně podle doktríny, jaká jim údajně na nacismu vadí. Nabízí se potom jednoduchá otázka, kdo je tady dnes ve skutečnosti „neonacista“...

Pochod Národní třídou

Ale zpět k naší akci. Po skončení pestré projevové části se mohl začít průvod, který měl vyrazit lukrativní trasou přes Národní třídu. Do čela zástupu se postavil nový transparent s heslem „Mladí vpřed“. Jaký jiný element by měl hrací silou v boji za změnu režimu než právě revoluční elán mládí?

Po stranách se umístily tématické transparenty, které výmluvně hovořily o dnešním stavu našeho státu. Kolemjdoucí si tak mohli na našich transparentech přečíst hesla jako „SVOBODU – proti totalitním praktikám zkorumpovaného

režimu“, „Vláda peněz – zánik tradic“ nebo „Proti vládě a její zradě“. Pořadatelé rozestavení kolem formace se snažili rozeřávat tématická hesla jako „Politické tlaky, uvězní vás taky“ nebo „Svobodu slova“. Rozhodně je pozitivem, že se v čímdál menší míře vyskytují na našich demonstracích předpotopní hesla jako „Nic než národ“ nebo „Čechy Čechům“, která

zaujmu nanejvýš novináře, kteří vyhledávají záminky pro naše škatulkování. Samozřejmě je ale ještě co zlepšovat. Je třeba být nápaditými a kreativními, je třeba neustále pracovat a zaujmát novými hesly a formami prezentace.

Zhodnocení

Když se účastníci po plánovaném skončení akce rozešli, byl čas na hodnocení. Pokud bychom celý průběh srovnali s jinými dřívějšími demonstracemi pronárodních subjektů, pak se zařadila tato demonstrace proti politickým procesům mezi ty nejpovedenější. A možná, že se časem ukáže, že se jednalo i o akci v jistém smyslu přelomovou. Pestré složení vystoupivších řečníků z různých názorových spekter, které spojuje odpor vůči naší pseudodemokracii i na poměry povedená vizuální a hlasová prezentace je snad příslibem do budoucna. Zvláštní zmínka a poděkování na závěr si rozhodně zaslouží nezávislí aktivisté, kteří neváhali vystoupit na našem protestu. V době, kdy jsou nevinní lidé politicky pronásledováni a mediálně nálepkováni, si odvaha zaslouží uznání!

„V době všeobecné lži je pravdomluvnost revolučním činem.“

G. Orwell

Nedejme se zastavit a dál pilně budujme naši cestu ke svobodě!

Erik Lamprecht, předseda DM

DM Praha: Je na čase plnit závazek k českému lidu, pane prezidente

Žijeme v těžké době, kdy jsou naši spoluobčané stále častěji napadáni nepřítzpusobivými Cikány. V době, kdy se slušnému a pracující člověku nedostane nikde pomoci či zastání, a to ani u českého prezidenta Václava Klause, kterého „dělá situace na severu Čech“, a kterého „strašně zlobí silácké

výrazy většinové české společnosti adresované cikánským spoluobčanům“, jak se vyjádřil pro deník Právo. Proto bych navrhl panu prezidentovi, aby vytáhl paty z hradu a navštívil alespoň na pár dní nemalý počet etnický různorodých oblastí, které trápí cikánská kriminalita. Určitě také

pochopí ony „silácké výroky“ od lidí, kteří jsou tam každodenně konfrontováni s realitou a přestane se divit, že tato situace nastává zrovna u nás! Dnes nás zde „jen“ ozbrojené přepadávají a okrádají, ale zítra nás můžou začít střilet. Nechceme přeci, aby zde vypukly podobné nepokoje jako v multikulturnou

infikované Anglii, Francii nebo Německu.

Proto je načase pane prezidente, abyste si přestal konečně prohlížet svůj suvenýr z Chile a začal plnit svůj slib. Stib, v němž jste se zavázal k věrnosti České republice a českému lidu! Nechcete se přeci ve svém

druhém funkčním období dopustit zrady lidí v naší krásné vlasti, lidí kteří ve Vás vkládají důvěru.

Pavel Szudár, předseda DM Praha

O moci peněz

Je zajímavé sledovat, jak všem státům Evropské unie denně roste veřejný i státní dluh. Tato kvanta peněz, která se kdesi ztrácejí, která mizejí v různých "propastech", ale hlavně peněz v podstatě nikdy neexistujících, která jsou produkována z nitra křemíkových čipů bankovních systémů a která nikdy nespátí světlo světa v nám tak přirozeně podobě papírové bankovky. Co se zde odehrává tak velkého, že je nemyslitelné, aby mohly státy hospodařit bez těchto obřích černých děr, které za sebou vytvářejí a hlavně kam tyto díry vedou?

Je to velice zvláštní systém ten kapitalismus. Denně jsou v televizi různé pořady zabírající se tematikou peněz, ve studiích nám analytici představují různé plány a řešení a dokonce i do škol se zavádí něco jako "výchova k finanční gramotnosti"...

Že prý dnešní děti toho o penězích vědí víc než jejich rodiče. Možná ano, ale řekl bych, že se učí o zkažených penězích. Každé dnešní dobou vychované dítě "ví", že pokud si chce něco pořídit, musí se zadlužit. Už tato myšlenka je v základu špatná vzhledem k tomu, že se k dlužníkům chovají

banky jako k dojnícím. Spousta lidí pak končí minimálně s poničenými nervy, v horších případech se zhoupnou na laně.

Zdá se vám, že jsem použil nepatřičných slov? Jen jsem popsal realitu, berte to tak. Berte to stejně jako skutečnost, že každý z vás dluží cirká 120 tisíc k orun. Je to naprosto stejná nepatřičnost. A možná by chtěl nějaký lidumil argumentovat nevyčísitelností lidského života. Ale copak není dluh nás všech rizikem nás všech a rizikem pro naše děti? Je známo, že v tomto systému se člověk stává otrokem "svých" peněz, tedy svých dluhů, ale pokud nejste schopni splácet, můžete se stát faktickým otrokem toho, jenž vám peníze s takovou láskou a ochotou poskytl. Jestli to umožňuje zákon je věc nepodstatná, protože kdo má peníze, nemusí se ohlížet na zákony. Hrajeme si na inteligentní lidi, kteří vymysleli ten nejlepší způsob, jak mohou zabezpečit výrobu potravin, spotřebních produktů, jistotu pokroku a vůbec chod celé společnosti. Věřte

tomu nebo ne, podstata tohoto systému spočívá v souboji mezi lidmi. Jak se dnes vznešeně říká, "úspěšně se mají dobře" a pochopitelně si zaslouží mít se lépe než nějaký ušmudlaný dělník, který "nic nedokázal". Snažíme se jeden druhému utrhnout pecen chleba od huby a co naplat, že už mám

v chlebníku tři, já se chci mít jak pán. Denně potkávám lidi, co mají jeden krajíček z toho pomyslného chleba a to jen proto, že hladné nadnárodní společnosti jsou natolik "úspěšné", že potřebují mít miliardové zisky! Kdo si ten zisk nechává a hlavně, co z něho má? No přece moc nebo si myslíte, že si jen chce dopřát vilu s bazénem?

Moc nespočívá v tom, že se stanete politikem, ale moc je na straně toho, kdo toho či onoho politika a ještě lépe, celou politickou bandu, míněno frakci, sponzoruje.

Nemáte někdo bolení žaludku nebo vám nebrunátní obličej při představě toho pašáka, který si mne ruce s každou další půjčkou na nelichotivý úrok, kterou poskytne? A nemyslíte si, že je načase toho pašáka podříznout a nejméně 7 dní z něho hodovat? Zatím určitě ne, ale ta doba přijde. Jen se modlím, aby se lidé nenechali obalamutit a nehnali pouze politiky, zatímco čunící by si vesele chrochtali za oponou. Říká se, že na každou svinu se vaří voda... A já věřím, že brzy nastane ta spravedlivá doba...

Jakub Svoboda, tajemník DM

V čem to chceme žít?

Když se procházím po ulicích, napadají

mne opravdu různé myšlenky. Na některé věci si však stále nedokážu odpovědět, ať nad tím přemýšlím sebevíc. Proč je tolika lidem jedno, kam hází vše, co se jim už nehodí? Je těmto lidem vážně zcela ukradené, v čem žijí? Nevadí jim, že se následně musí všude prodírat přes hromady odpadků?

Tak moc bych chtěla chodit po našich ulicích s pozitivní náladou. Ale ve chvíli, kdy namísto krásného trávníku a rozkvetlých květin vidím jen zmačkané

láhve a obaly od preservativů, je mi hned zle. Celková atmosféra v takovém místě pak nemůže být příjemná. Hrdost

na své město je pak zcela nereálná, naopak se člověk musí stydět za místní obyvatele, kteří jsou líní ujit pár kroků k odpadkovému koši. Namísto toho zahazují bordel, kam je zrovna napadne. A vůbec je asi netrápí, že po takových zaházených ulicích pak musí i oni sami chodit. Vždyť to je až neskutečné. Měli bychom se snažit o to abychom naše města a vesnice udržovali a zvelebovali pro budoucí generace. A ne, že si je sami dobrovolně hyzdíme a jen kvůli své lenosti se zahrabáváme v tunách odpadků.

Kam zmizela naše úcta k přírodě? K té přírodě, která nám tolik dává a díky níž máme takové výsadní právo žít zde. Doufám, že se nad tímto lidé někdy zamyslí a začnou projevovat alespoň nějakou vděčnost za tu možnost žít.

Lucie Šlégrová

Dělnická mládež diskutovala na akademické půdě

Dělnická mládež (DM) v uplynulém týdnu vystoupila na pozvání na Vysoké škole ekonomické v Praze. Během přibližně 90ti minutové přednášky přiblížili na úvod zástupci DM základy koncepce, jakou se sdružení ve své činnosti ubírá a ve druhé části proběhla diskuze se studenty školy.

Studenty zajímaly především postoje DM k nejrůznějším ozeňavým tématům trápicích naši zemi i evropský kontinent. "Byli jsme rádi nejen, že

jsem mohli osvětlit naše postoje, ale

ceníme si také faktu, že jsme mohli poznat náhled studentů na různé

problémy i na naše sdružení," shrnul na závěr debatu předseda DM Erik Lamprecht.

Tiskový odbor DM

Česká Indie

Automobilka českého původu Škoda, kterou vlastní nadnárodní kapitalisté, přišla v poslední době se dvěma zajímavými zprávami. Tou první je, že se začnou vyrábět nové vozy - limuzíny Rapid. Druhou zprávou je, že sériová výroba těchto vozů se spustí v Indii.

"Indie je prvním trhem, na kterém uvádíme nový model Rapid. To podtrhuje význam této země pro náš podnik," podotkl předseda

představenstva Škody Auto Winfried Vahland. Za povšimnutí stojí i typicky české jméno pana předsedy představenstva. Jak je bohužel vidět, v těchto dnech se dokončuje postupně jedna z největších krádeží na našem "národním zlatu" v novodobé historii. Viníci jsou jasní: vládnoucí velkokapitalisté - podvodníci.

Někdo si může říct, že mu to může být jedno, že škodovkou nejjezdí, že tam nepracuje a vůbec do Mladé Boleslavi to má stovky kilometrů. Není to tak. Kromě zmíněných zmařených pracovních příležitostí pro naše lidi a odlivu kapitálu za hranice přijde také stát a spousta peněz vybraných na daních a je třeba podotknout, že podnik, jako je škoda, byl vždy

kvalitním a spolehlivým přispěvatelem do státní pokladny.

Jan Mrázek, člen předsednictva DM

Dělnická mládež spojila příjemné s užitečným – výlet na Stránskou skálu v Brně

Fotopříloha

Sobotní slunné ráno a předpověď hezkého počasí vyhnala mládežníky z Brna a jeho blízkého okolí z ruchu města. Probuzená a rozkvetlá příroda lákala nejen svojí flórou a faunou, ale na místě, kam jsme se chtěli vydat, také neživou krásou podzemních štol. Kombinace všech těchto lákadel se pro mnoho z nás stala neodolatelnou a ve svém důsledku tak znamenala vysokou účast lidí.

Naším cílem se tentokrát stala Stránská skála. Ostrůvek přírody v okrajové části Brna. Lokalita s početným výskytem různých druhů bylin a vůbec botanicky nejhodnotnější lokalita Brna. Vždyť v minulosti byl údajně na tomto místě zaznamenán výskyt 578 druhů rostlin! V jednom místě Stránské skály je také několik vchodů do podzemních štol. V těchto místech se před 750 tisíci lety vyskytoval už pravěký člověk, čímž se tato lokalita řadí v oblasti k našim nejstarším. V horní části zase vystupuje přes 50 metrů mocného vápencového masivu starého cca 156 milionů let, takže je zde jistě na co koukat. Cílem naší cesty však byly především štoly ražené ve 40. letech minulého století a všechny jejich zajímavosti. A protože máme ve svém středu chytré lidi, kteří se zajímají o různé věci, našel se mezi námi i člověk, který nás všemi štolami dokázal provést a zároveň nás obohatit o výklad z jejich historie.

A tak všichni výletníci postupně prošli tři štoly ražené v masivu pomocí navrtávání a následným odstřelem dynamitem. Do těchto prostor se měla původně přesunout výroba motorů z blízké továrny, ale úprava prostorů se už do konce války nepodařila dokončit. Mimo podzemních továren byl na zdejším místě budován také protiletectký kryt pro místní dělníky. Po

válce se v ražení štol už nepokračovalo. V 50. letech se do části podzemních prostor nastěhovala Civilní obrana, která zde začala budovat atomový kryt. Během našeho „průzkumu“ jsme se v jednom místě museli dokonce proplazit úzkým otvorem, abychom se dostali do dalších prostor. Přestože stísněné prostory na první pohled nevypadaly příjemně, vydala se většina účastníků výletu za doprovodu zkušeného jeskyňáře prozkoumat i tuto část štol. I zde však kupodivu byly stopy po rozdělování ohně a různé obaly od jídla a pití, což trochu rušilo jinak krásnou atmosféru tajemných prostor. Tímto počinem však naše výletní část končila, a tak jsme se přemístili do blízké hospůdky, abychom zde nabrali síly pro druhou část našeho programu. Bohužel i v těchto místech národní přírodní památky se vyskytuje spousta odpadu, která je zde zanechána nepořádnými výletníky a také bezdomovci, kteří se zde rádi shlukují. A tak jsme po výletě a krátkém odpočinku nelenili, vzali pár pytlů a rukavice a vydali se zpět sesbírat to, co nás po celou dobu výletu při přechodech mezi štolami bilo do očí. Sloupané izolace drátů, plechovky a pet lahve od nápojů, papíry, igelitové pytlíky, to vše a mnohem víc se povalovalo v blízkosti vchodů do štol i před atomovým krytem, ale i jinde u přístupových cest. Neměli jsme samozřejmě šanci sesbírat vše, ale i s tím, co jsme zvládli, jsme spokojeni.

Pobyt na čerstvém vzduchu, krásný výhled po Brně, dobrodružství v temných štolách a spousta dalších zážitků společně s dobrým pocitem z vykonaného úklidu, to vše pro nás udělalo z jednoho obyčejného sobotního odpoledne neobyčejně pěkný den.

Místopředseda DM, Jakub Svoboda

Písničkář Fyrgien se představuje: Chci oslovit ideově prázdné lidi

Německý písničkář Sebastian „Fyrgien“ poskytl Dělnické mládeži rozhovor, ve kterém na nám přiblížil, z jakých pohůtek se věnuje skládání hudby. „V této zemi lidé hltají nepřátelskou propagandu z plazmových obrazovek a mnoho jich sedne na lep“, vysvětluje. Bez zmínky nenechal ani specifickou situaci dnešních německých nacionalistů ve vztahu k minulosti. Můžeme se těšit, že už brzy budou mít čeští posluchači možnost setkat se Sebastianem živě.

Srdečně Tě zdravíme! Mnoho lidí u nás jistě netuší, kdo se ukrývá pod přezdívkou „Fyrgien“. Můžeš se nám trochu blíže představit a říct, proč vlastně zpíváš?

Zdravím Vás zrovna tak. Nejdříve bych chtěl poděkovat za váš zájem a možnost osvětlit svoje myšlenky. Pod pseudonymem „Fyrgien“ se ukrývá mladý muž, který před mnoha lety začal třítbit svoje pocity a myšlenky, aby je nakonec vkládal do svých písní. Od mého časného mládí jsem činný v národním táboře a podle toho jsem se také politicky angažoval. Jednoho dne jsem prostě začal hrát na kytaru a dokázal se přitom slovně vyjádřit. Hlavní motivací mi vždy byla hluboká víra v Německo a láska k mému lidu. A tak jsem chtěl zpočátku oslovit lidi, kteří jsou ještě ideově prázdní a neznají skutečného nepřítele a původce problémů.

Tak jsem chodil napříč zemí a hrál na větších či menších akcích. A k mému velkému potěšení jsem získal poměrně rychle ohlas u našich kamarádů. Tady bych také chtěl všem srdečně poděkovat. Věrnost a zájem o mou muziku mě neustále utvrzuje v přesvědčení, že mé činy a kroky nejsou marné. Také jsem už zaznamenal přímé výsledky mé hudby. Za prvé moje hudba pomohla mnoha mým známým porozumět a utříbit si myšlenky. Za druhé se výsledek projevil i u cizích lidí a dokonce u některých pánů od policie! A tak si různí lidé oblíbili mnoho mých písní a jednou se dokonce k mému zpěvu přidali i dva státní úředníci. To jsou pro mě momenty, při kterých se neustále utvrzuji ve správnosti našeho světónázoru a tyto výsledky u „normálních občanů“ považuji za primární posláná.

O čem konkrétně zpíváš a co chceš svými texty vlastně říct?

Jak už jsem řekl v první odpovědi, chtěl bych oslovovat „normální občany“. Sice má určité kouzlo hrát pro naše vlastní, nacionální lidi, ale konečně dělám muziku pro politický boj za Německo a Evropu. Musíme tedy bojovat ve všech evropských zemích, takže přirozeně i v Německu, a já myslím, že muzika je důležitý pilíř naší propagandy. Samozřejmě tématicky čerpáme z našeho světónázoru a našeho odporu. Ale také z našich tradic a úctě k předkům a statečným vojákům z druhé světové války. Myslím, že je také důležité poznat svoji minulost a seznámit se i s bezprávím páchaným na našem lidu [ale také na mnoha dalších evropských národěch]. Komu prospělo toto bezpráví, kdo stál za vším zlem atd. Bez minulosti není přítomnost a bez přítomnosti není budoucnost!

Ale samozřejmě žijeme v roce 2011 a jsme moderní národní socialisté. To znamená, že jde především o budoucnost. Takže se v textech zabývám mnoha aktuálními problémy. Jedna věc mě neustále trápí a přivádí mě k vzteku, a to způsob myšlení, jaký se dennodenně ukrádá do mysli evropských národů. Mluví se o míru a ve světě zuří obrovská válka! Fakt, že se nebojuje na evropské půdě, ještě neznamená, že se nás nic netýká. V této zemi lidé hltají nepřátelskou propagandu z plazmových obrazovek a mnoho jich sedne na lep. Místo aby měli otevřené oči, nechávají se degradovat do podoby jakýchsi „konzumních zombíe“. Skutečně věří hrozbě terorismu, nedokáží se však už podívat na problém zblízka, aby spatřili, že řádění na jiných kontinentech mají plně v rukou držitelé kapitálu. Svět, kde hodnoty neurčuje člověk, národy nebo příroda, nýbrž moc mezinárodního kapitálu. Ti budou také rádi neustále znemožňovat probuzení a jednotu rozmýšláním problémů mezi jednotlivými etnickými Němci. Všechny tyto okolnosti musíme vzít v potaz, abychom se vydali na tu skutečnou cestu odporu. Pevně věřím, že poselství mých písní si najde uplatnění.

Jak často a kde vystupuješ? Bude mít i české publikum možnost Tvé vystoupení navštívit?

Nejčastěji zpívám na shromážděních a hudebních večerech. Víkendy často trávím na dálnici a v nejrůznějších koutech Německa a nyní i Evropy. To všechno mi dává možnost užít si spoustu zábavy a poznat mnoho zajímavých lidí. Samozřejmě mají i čeští kamarádi možnost navštívit můj koncert. Cesta na nějaký

hudební večer by byla pro Vaše lidi jistě dlouhá, nabízí se tedy i možnost zahrát na nějaké Vaší akci. Když budete mít chuť, můžete mě samozřejmě pozvat.

Je podle mě důležité, aby evropské národy stály společně a konečně spolu diskutovaly jako partneři. Vaším obětavým nasazením při našem předvolebním boji v Německu právě pokládáme základní kámen naší dlouhé společné cesty. Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem Vaším kamarádům ochotným cestovat do nejrůznějších spolkových zemí kvůli našim společným cílům. Všechny národy Evropy musí společně táhnout za jeden provaz, aby se zasadily o nezávislý život ve svobodě a skutečné sebeurčení. Jen tak se obnoví zašlý lesk Evropy a budeme moci žít vedle sebe v míru a pokoji. Také by se měly obnovit historické hranice jednotlivých zemí, jen tak budeme moci mluvit o opravdové Evropě vlastí. Zkrátka, bude mi ctí zahrát pro kamarády z České republiky.

Zpíváš tedy často na nacionalistických shromážděních. Znamená to také, že jsi voličem NPD?

Obecně by mě i lákalo hrát na „normálních“ festivalech a tam lidem ukazovat, kde leží problémy. Ale tato „normální“ shromáždění pořádají sami dobráci – toho se asi nedočkáme, ha ha ha. V každém případě volím NPD. Jistě se vždy nejde 100% shodovat se všemi stanovisky, ale NPD je jediná politická alternativa k místnímu politickému kartelu a myslím, že se také s každým výsledkem rozšiřuje její působnost. Členové nebo funkcionáři svědomitě pracují a já musím říct, že jsem už také prodělal spoustu rozhovorů s občany. Býval jsem přitom obviňován z neprofesionality a nekompetence. K tomu můžu jen říct, že v průběhu těchto rozhovorů se mi neustále potvrdovalo, že lidé nemají žádnou reálnou představu, jaké jsou opravdu naše postoje.

Od německého Bundestagu až po poslední malou radnici, všude se hospodaří pro vlastní kapsy, to je fakt! A co víc, náš vzdělávací systém záměrně prosazuje neněmecká slova, vznešené fráze, kterým normální člověk ani nerozumí a žádná diskuze se nepřipouští. Myslím, že politika může být tak jednoduchá, nesmí se ale stále zastírat nějaké prásárny a poctivě prosazovat zájmy německých lidí. Vždycky, když se tady nebo kdekoli na světě něco stane, ve mně vzplane pocit nedůvěry. Obvykle mám pravdu a při bližším pohledu na věc objevím jádro problému. Bohužel, většinu lidí v Německu tento náhled schází. Všechno bez ptaní spolknou a nechají se využívat k hloupým nesmyslným úkonům. Nevěřím na zázraky a už vůbec ne

v politice. Tam si jen nešpiní prsty vraždami, nýbrž pomluvami a vydíráním... Proto volím jedinou národní opozici, která v Německu existuje. Jen tak budeme moci žít svobodně, nezávisle a v míru!

Co bys řekl k českým aktivistům a spolupráci mezi NPD a DSSS? Spousta lidí má ještě dnes předsudky.

Domnívám se, jak už bylo řečeno výše, že spolupráce evropských národů je nezbytná. Stojí před námi společný nepřítel, která tahá za světové nitky. Disponuje mocí nad vysokým finančnictvím, obrovskou propagandistickou mašinérií a dostatkem lidského materiálu. Nám, svobodným národům, zbývá jen jediná možnost...soudržnost a jednota. Zajistě se to lehce vysloví a hůře vykoná, ale jen tak máme možnost něco trvale změnit. Tak by měl znít náš konečný cíl: svoboda pro Evropu! Evropa vlastí, kde národy žijí ve skutečných hranicích vedle sebe, a ne páte přes deváté. Lidská rozmanitost se musí udržet a nenechat se přetvořit na pouhou směsku lidí sloužící kapitálu. Proto jsem přátelský a otevřený ke spolupráci. Jistě existuje mnoho předsudků a v minulosti se staly různé nepravosti. Nicméně žijeme teď a tady. Můžeme ovlivnit budoucnost, na minulosti už nic nezměníme.

Nemůžeme bezdůvodně nenávidět jiné národy, aniž bychom je vyslechli. Jeden starý muž, příslušník Zbraní SS, mi kdysi říkal, že on a jeho spolubojovníci nikdy necítili bezduchou nenávisť k ostatním národům. Naopak, byli vítáni a s lidmi vždy vycházeli dobře. Ať už v Rusku, Francii nebo kdekoli jinde. Vždy je třeba se zamyslet, než si udělám závěr. Komu prospěly všechny války a konflikty v Evropě a ve světě? Je důležité pokládat si takovéto otázky... Bez nich člověk nepřijde pravdě na kloub. Byly to zejména lidem nepřátelské vlády, které zahlyaly svět do války a bídy. Lidé byli často jen obětí. Jistě se děla různá zvěrstva, o kterých se nedá mluvit pěkně a na to nesmíme zapomínat, ale jde nám konečně o budoucnost. Právě o těchto tématech jsem měl možnost mluvit s mnoha zajímavými lidmi z domova i ciziny. Mé znalosti jsou Vám nyní tímto také k dispozici.

V tomto smyslu bych Vám chtěl také ještě jednou poděkovat a věřím v dobrou spolupráci našich národů. Chceme vybojovat svobodu, abychom mohli žít v míru.

Za silnou Evropu vlastí a svobodných národů! Kamarádi, vytvřtejte! S kamarádky mi pozdravy, váš písničkář Fyrgien!

-red-

Kontakty

Dělnická mládež, Ciolkovského 853, P. O. BOX 3, 161 00 Praha 6
Úřední sekretariát DM
 Předseda: Erik Lamprecht
 E-Mail: info@delnickamladez.cz
 Místopředseda : Tomáš Skyba
 E-Mail: skyba@delnickamladez.cz
 Tajemník: Jakub Svoboda
 E-Mail: svoboda@delnickamladez.cz
 Hlavní pokladník: Jiří Dudák
 E-Mail: dudak@delnickamladez.cz
Místní organizace DM
 Brno předseda: Jan Dostál
 E-Mail: dm.brno@Safe-mail.net, WEB: www.dmbmo.mzf.cz
 Ostrava předseda : Tomáš Nováček,
 E-Mail: dm.ostrava@Safe-mail.net
 Chomutov předseda: Jan Mrázek
 E-Mail: dm.chomutovsko@Safe-mail.net
 Zlín předseda : Tomáš Skyba,
 E-Mail: dm.zlin@Safe-mail.net
 Most předseda : Lucie Šlégrová
 E-Mail: dm.mostecko@Safe-mail.net
 Praha předseda : Pavel Szudár
 E-Mail: dm-praha@Safe-mail.net

PŘIHLÁŠKA

Příjmení: Jméno:

Datum narození:

Adresa bydliště (včetně PSČ):

Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

„Přihlašuji se za člena Dělnické mládeže. Slibuji, že budu dbát o dobré jméno sdružení a získávat jeho podporu u veřejnosti.“

Datum: Podpis:

Adresa: Dělnická mládež, PO BOX 3, 161 00 Praha 6. Příloha: průkazová fotografie [max. rok stará]

Podpořte mladé hnutí

Žádáme všechny členy DM, stejně tak i naše příznivce z DSSS nebo bezpartijní, podpořte naše sdružení libovolnou částkou na činnost. Můžete tak učinit zasláním na náš bankovní účet:

228 787 719 / 0300

Děkujeme